

Snekastningsarbejde, rigtignok mod en Betaling, der skal udredes af Kommuniens Kasse, men naar saa alle Kommuniens Beboere skulle deltage i Arbeidet, har denne Udbetaling af Kommuniens Kasse jo ikke Andet at sige, end at de selv tilsvare de Pengene, som de tjene ved at fakte Sneen. Og noget Vignende tror jeg, man kan anføre lige overfor den Betænkelse, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Kungerfen) havde ved Licitationer. Den Sag er slet ikke saa farlig for Kommunerne, som det ærede Medlem mente, thi det staar jo frit for de snekastningspligtige Beboere af Kommunen ved Licitationer selv at paatage sig Arbeidet. Den samme Skraef for Licitation hørte jeg i sin Tid udtale fra visse Sider, da der var Tale om at udføre Veiarbeidet ved Licitationer, men det lod sig prægtig gennemføre uden Skade for Noget og til stort Gavn for Veivæsenet i det Hele taget, idet de Beboere, der være pligtige til at udføre Veiarbeidet *in natura*, ogsaa kunde paatage sig det ved Licitation. Det gjorde de i Almindelighed der, hvor jeg har været kjendt, og det havde den Fordel for Sogneraadene og for Veivæsenet i det Hele, at naar en Mand havde paataget sig et Stykke Veiarbejde ved Licitation, havde Sogneraadet en ganske anderledes Mægt til at faae ham til at udføre det, end naar han skulde gjøre det efter Sogneraadets Tilfælgelse, som mange Gange ikke blev efterkommet, hvorimod det er den letteste Sag af Verden, naar han har paataget sig det ved Licitation, thi Noget bliver der jo saa altid udført, og er det ikke udført tilbørligt, behøver Sogneraadet kun at tilbageholde Betalingen, indtil Arbeidet er gjort. Paa denne Maade være Kommunen og Veivæsenet vel tjente dermed, og de Arbeidspligtige tabte ikke Noget derved. Ligeledes kan det gaa ved Snekastningsarbeidet, hvis det bliver udført ved Licitation, at de Kolt, der ellers skulde gjøre det, paa denne Maade selv kunne paatage sig at udføre det og derved selv tjene de Pengene, som gives ud dertil (Bernfsen: Det blev en dyr Historie). Saa, det bliver jo ikke dyrere, for de fortjene Pengene selv og betale dem selv ind til Kommunerne, og de, som skulle sørge for, at Snekastningsarbeidet bliver udført tilbørlig, ville — ligesom ved Veiarbeidet — faae en anderledes Mægt til at faae Arbeidet tilbørlig udført end efter de andre Regler, der ere foreslaaede. Den Regel skal man derfor ikke være saa bange for. Den samme ærede Taler fra Hjørring Amt anførte over, at Statsembedsmændene i Kommunerne skulde være fri for

Snekastning. Det er nu ikke mange Statsembedsmænd, der ere i Landkommunerne — og det var vel nærmest dem, den ærede Taler tænkte paa — medmindre han regner Præsten og Skolelæreren til Statsembedsmænd og saa Jernbanefunktionærene, hvis det skulde træffe, at der ligger en Jernbanestation i Kommunen, for ellers er der vel ikke andre Statsembedsmænd i Landkommunerne. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem skulde finde det ønskeligt, at Præsten eller Skolelæreren skulde yde Naturalarbejde; de kunde jo da let være udsatte for at maatte forsamme deres Embedspligter paa Grund af Udførelse af saadant Arbejde. Og jeg kan da endnu mindre tro, at det ærede Medlem kunde mene, at de Jernbanefunktionærer, der kunde være boende i en Landkommune, skulde kunne tilfælges til Snekastningsarbejde og derved maasse forsamme deres Pligt overfor Jernbanen; det kunde dog slet ikke lade sig gjøre. Der er fra forskjellige ærede Talere draget stærkt til Fælds mod Skoveierne og yttret den Mening, at de burde særlig bidrage til Snekastningsarbejde. Nu tror jeg dog ikke, at Skoveieren har mere Skyld i, at Sneen kommer, end andre Mennesker, og han har vel heller ikke større Interesse i, at den bliver ryddet af Veien, end andre Mennesker. Det er ikke særligt i Sneveit, at Skovene blive ødelagte, det er mere i Tøveir. Men siden vi ere komne til at tale om Veienes Ødelæggelse ved Skoveierne, vil jeg gøre opmærksom paa, skjøndt det ikke hører ind under denne Lov, at der er to Slags Giere, som langt mere ødelægge Veiene, det er Mølleieerne og Meierieierne, og til Dels Teglværkseierne, men det er navnlig Mølleieerne og Meierieierne, som efter den Udvikling, Forholdene have taget i de sidste Aar, i en ganske fortrinlig Grad ødelægge Veiene, naar det kan lykkes efter den bestaaende Lovgivning at faae dem til at anvende bredfælgede Hjul, skal jeg ikke kunne sige. Der er arbeidet derpaa, men om det kan gøres uden en ny Lovbestemmelse, er ikke afgjort. Smid- lertid vilde det under alle Omstændigheder være meget nyttigt, om det kunde blive gennemført paa den ene eller den anden Maade, det vilde staae Veiene for megen Opfylden. Bestemmelsen om, at Snefogderne herefter kunne lønnes, tror jeg er ganske heldig, thi man vilde herved opnaa, at Snefogderne i længere Tid vilde vedblive at udføre det Hverv, som de saaledes have faaet, naar de fik lidt Løn, medens det ellers naturligt vil gaa, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brostenhuns-Schaf) bemærkede, at de ikke ville beholde den Byrde